

شمیلا شیرزاد بازیگر فیلم «خورشید» مجید مجیدی:

دیگر نمی‌خواهم به مترو برگردم

شمیلا شیرزاد در گفت‌وگو با خبرنگار خبرگزاری ایسنا از علاقه‌اش به بازیگری پیش از بازی در فیلم مجیدی گفته و برنامه‌هایی که برای آینده دارد. اواصالتا اهل افغانستان است اما در ایران متولد شده و با پدر و مادر و خواهر بزرگ‌ترش و ابوالفضل که دو سال و نیم از خودش کوچک‌تر است، زندگی می‌کند. شیرزاد به گفته خودش یک

لاری، روز

■ مهران رجبی، بازیگر پُرکار سینما و تلویزیون کشورمان، به علت ابتلا به بیماری کرونا، در بیمارستان بستری شد. او در گفت‌وگویی کوتاه گفت: «درگیر

بیماری کرونا شدم و حدود ۶ روز است که در بیمارستان بستری هستم. هنوز به من اعلام نکرده‌اند که چه زمانی از بیمارستان مرخص می‌شوم.»/ باشگاه خبرنگاران جوان

■ «جیم کری» به عنوان بازیگر نقش «جو بایدن» نامزد دموکرات انتخابات ریاست جمهوری آمریکا در برنامه تلویزیونی «شوی زنده شنبه شب» شبکه ان بی سی انتخاب شد./نیویورکر

■ ارکستر سمفونیک تهران به رهبری بردیا کیارس، موسیقی نمایش «علمدار» را با اهداف خیرخواهانه مهرامی می‌کنند. در این اجرا ۷۲ نوازنده سازهای زهی شامل ویولن، آلتو، ویولنسل، کنترباس، سازهای بادی چوبی شامل فلوت، ابوا، کلارینت، فاگوت و سازهای بادی برنجی شامل هورن، ترومپت، ترومبون، توبا و سازهای کوبه‌ای راز دست‌های «علمدار کران» را روایت می‌کنند. موسیقی نمایش «علمدار» با مشارکت بنیاد فرهنگی هنری رودکی و مؤسسه خیریه خادمنی علی ابن ابی‌طالب (ع)، تهیه‌کنندگی پرویز پرستویی و کارگردانی حسین پارسایی از اول مهرماه در تالار وحدت به روی صحنه می‌تار. داریوش ارجمند آغازگر اجرای موسیقی نمایش علمدار است و پرویز پرستویی، حسین پاکدل، مهدی سلطانی، فرهاد قائمیان و هادی حجازی‌فر دیگر روایتگران «علمدار» هستند./ایلنا

■ شهردار فیرهوپ در آلاباما آمریکا خبر درگذشت وینستون گروم را به پستی که در فیس‌بوک منتشر کرد، به اطلاع عموم رساند. گروم «فارس‌ست گامب» را سال ۱۹۸۶ نوشت و این کتاب به سرعت به کتابی پرفروش بدل شد و ۱.۷ میلیون نسخه از آن به فروش رسید. با اقبال‌ساز این کتاب فیلم مشهوری به همین نام در سال ۱۹۹۴ با بازی تام هنکس، گری سینیاس و رابین رایت ساخته شد که ۶ جایزه اسکار در سال ۱۹۹۵ دریافت کرد. از جمله این جوایز جایزه بهترین بازیگر مرد برای تام هنکس و بهترین کارگردانی برای رابرت زمکیس بود./روایتی

■ فروشگاه کتاب آمازون از احیای سرویس کتاب خود برای کودکان خبر داده است که پیش از این به فرتایم (FreeTime) یا اوقات فراغت آمازون شهرت داشت. حالا مسئولان آمازون این سرویس کتاب کودک را با نام جدید آمازون کیدز و کیدزیلاس راه‌اندازی کردند. پیش از این ۲۰ میلیون خانواده آمریکایی عضو این سرویس بودند و حالا بعد از دو دهه این سرویس احیا شده است./خبرگزاری کتاب

■ ددلاین در گزارشی اختصاصی به پوشش اخبار مربوط به قرارداد اکران فیلم «آن شب» به کارگردانی کوروش اهری در آمریکا پرداخته که قرار است کمپانی IFC Midnight توزیع این فیلم را در آمریکای شمالی به‌عهده بگیرد و ژانویه ۲۰۲۱ اکران شود. این فیلم که در آمریکا فیلمبرداری شده است اولین فیلم بلند کوروش اهری با بازی شهاب حسینی (برنده نخل طلای بهترین بازیگر مرد برای فیلم فروشنده از جشنواره فیلم کن ۲۰۱۶) و نیوشا جعفریان است.

مترو برگردم.» او در میان صحبت‌هایش اشاره می‌کند که قبلاً هم به بازیگری علاقه داشته و موقعیت‌هایی هم پیش آمده بود که به نتیجه نرسیدند. «بازیگری را

دوستانم رابطه خوبی دارم و رفتارم تغییری نکرد. با این حال شرایط زندگی هم خودم و هم خانواده‌ام خیلی تغییر کرده و دیگر در خیابان کار نمی‌کنم، گرچه زندگی هنوز سختی دارد ولی من بعد از «خورشید» دیگر کار نکردم. از این به بعد دوست دارم این راه را تا آخر ادامه دهم و به شیوه‌ای دیگر کار کنم. دلم نمی‌خواهد به کار در

نگاهی به شرایط این روزهای سینمای ایران

از تولید تا اکران

ترکس عاشوری

خبرنگار

با فروکش کردن تب و تاب حضور سینمای ایران در جشنواره ونیز و موفقیت‌هایش، کم‌کم سینمای ایران از زیر سایه برگزاری اولین جشنواره بین‌المللی سینما در ایام کرونا بیرون می‌آید و نگاه‌های بیشتر به احوال اکران و وضعیت تولیدات سینمایی معطوف شده است. اگر چه در همین روزها اعلام خبر نمایش هشت فیلم ایرانی در جشنواره بوسان نشانه‌هایی امیدوارکننده بر تداوم حضور موفق بین‌المللی است. فیلم «خورشید» به کارگردانی مجید مجیدی که اخیراً در بخش رقابتی جشنواره فیلم ونیز حضور داشت قرار است در بخش اسطوره‌های جشنواره فیلم بوسان روی پرده برود. فیلم‌های «مردن در آب مطهر»، ساخته نوید محمودی، «عنکبوت» ساخته ابراهیم ایرج زاد، «کشتارگاه» ساخته عباس امینی و «شیطان وجود ندارد» از محمد رسول‌اف نیز برای نمایش در بخش پنجره‌ای به سینمای آسیای جشنواره بوسان انتخاب شده‌اند. همچنین «هرگز، گاهی، همیشه» به کارگردانی شادی کرم‌رودی نماینده سینمای ایران در بخش رقابتی فیلم‌های کوتاه آسیایی است و دو مستند «کودکان شب» ساخته بهروز نورانی پورو «هنر زندگی در خطر» ساخته مینا کشاورز محصول مشترک ایران و آلمان در بخش رقابتی آثار مستند این رویداد سینمایی که از تاریخ ۲۱ تا ۳۰ اکتبر (۳۰ مهر تا ۹ آبان) برگزار می‌شود، حضور خواهند داشت.

آتلاین به روایت آمار

در تازه‌ترین اعلام رسمی آمار فروش فیلم‌های اکران شده در دو سرویس فیلمبو و نماوا فیلم سینمایی «لتیان» به کارگردانی علی‌تیموری با وجود بازخورد منفی منتقدان سینمایی، با مجموع فروش ۵۴ هزار و ۹۱۱ بلیت، میلیاردی شد و بعد از گذشت ۳۰ روز از چرخه اکران آتلاین خارج شد تا با پشت سر گذاشتن مراحل ورود به شبکه نمایش خانگی در سرویس‌های وی‌او‌دی در دسترس عموم قرار بگیرد. فیلم‌های «خوب بد جلف ۲، ارتش سری» پیمان قاسم خانی با ۲۱۲ هزار و ۵۷۸ بلیت، «خروج» ابراهیم حاتم‌کیا با ۱۵۴ هزار و ۸۲۰ بلیت، «زیر نظر» مجید صالحی با ۱۴۳ هزار و ۷۲۹ بلیت، «طلا» پرویز شهبازی با ۱۲۶ هزار و ۴۴۶ بلیط و «لتیان» علی‌تیموری با ۵۴ هزار و ۹۱۱ بلیت به ترتیب در صدر پرفروش‌های اکران آتلاین قرار دارند.

روی خط اکران

بازار حرف و حدیث در باره اکران سینما با اضافه شدن فیلم‌های تازه به چرخه اکران گرم شده است. برخی با حاشیه‌ها و برخی به واسطه حضور چهره‌های سرشناس سینمایی و نشست‌های خبری. اکران عمومی سه فیلم «روزهای نارنجی» آرش لاهوتی، «آقای سانسور» علی جبارزاده و «آبادان یازده ۶۰» مهرداد خوشبخت در حالی از روز چهارشنبه ۲۶ شهریورماه و یک هفته پیش از آن دو فیلم «بی‌حسی موضعی» حسین مهکام و «آکا» به کارگردانی علی سرآهنگ به سینماها آمدند. در کنار این فیلم‌ها، همچنین اکران «زن‌ها فرشته‌اند ۲» آرش معیریان، «خوب بد جلف ۲، ارتش سری» پیمان قاسم‌خانی، «تا ابد» امید امین‌نکاشی و «قتل عمد» سعید دولت‌خانی ادامه دارد. از میان این آثار البته دو فیلم «زن‌ها فرشته‌اند ۲» و «قتل عمد» به صورت همزمان در اکران آتلاین هم نمایش دارند. علاوه بر این آثار، با اضافه شدن دو فیلم

«گِلدا» امید بنکدار و کیوان علیمحمدی و «ایستگاه اتمسفر» مهدی جعفری به سید اکران آتلاین، پلنفرم‌های فیلمبو و نماوا هم چیدمانی تاز در این بخش پیدا کرده‌اند. در کنار این آثار «بنفشه آفریقایی» مونا زندی شد، که دو هفته‌ای است اکران آتلاینش آغاز هم، در جمله فیلم‌های این بخش است که تماشای آن توسط اهالی رسانه و سینما توصیه می‌شود.

فیلم‌هایی که چهره دارند اما تبلیغ نه!

فیلم‌های جدید با چهره‌ها آمده‌اند از هدیه تهرانی و پارسا پیروزفر و باران کوثری در سالن سینماها تا مهناز افشار و فاطمه معتمدآریا و سعید آقاخانی در اکران آتلاین.

این فیلم‌ها در حالی روانه اکران شده‌اند که صاحبان این آثار در خوف و رجا به اکران فیلم‌هایشان تن داده‌اند. از یک سو با پس کشیدن فیلم‌های پرفروش به پشت خط اکران، امیدشان این است حلاکه زیرسایه این آثار قرار ندارند فرصتی برای بهتر دیده شدن داشته باشند و از سوی دیگر راه‌های عرضه بهتر محصولات سینمایی‌شان مسدود است. تلویزیون همچنان به سینما پشت کرده و با لجاجت نسبت به سرنوشت آثاری که صاحبان‌شان می‌گویند با از خودگذشتگی به میدان اکران آمده‌اند بی‌تفاوت است. عملی شدن وعده‌های حمایتی برای تبلیغات محیطی و شهری هم چندان مشهود نیست. به طوری که آرش لاهوتی کارگردان افشار از پوستر تبلیغاتی اکران آتلاین فیلم «گِلدا» حذف شده است. فضای تبلیغاتی فیلم‌ها در شرایطی دچار چنین وضعیت آشفته‌ای است که از همان روزهای آغازین بازگشایی سالن‌های سینما، اهالی سینما و صاحب‌نظران این حوزه زیر اهمیت حمایت ویژه تبلیغاتی آثار اکران شده و حتی لزوم فرهنگسازی گسترده و جلب اعتماد مخاطب برای حضور در سالن‌های سینما به واسطه تیزرهای تلویزیون و تبلیغات محیطی تأکید داشتند. در چنین شرایطی فیلم «شانی پروانه» که اکران آن نیمه‌تمام ماند با دو میلیارد و ۴۴۵ میلیون تومان در صدر جدول فروش قرار دارد و فیلم‌های «خوب بد جلف ۲، ارتش سری»، «زن‌ها فرشته‌اند ۲»، «بی‌حسی موضعی»، «تا ابد» و «چنان با من برقص» به ترتیب در رتبه‌های بعدی قرار دارند. حضور فیلم «بی‌حسی موضعی» در میان ۵ فیلم پرفروش در شرایطی است که تنها ۱۱ روز از اکران این فیلم می‌گذرد و

■ شنبه ۲۹ شهریور ۱۳۹۹

■ سال بیست و ششم

■ شماره ۷۴۴۷

تجسمی

آیا جامعه سرامیک از این‌وقفه ۹ ساله زیان دیده است؟

از منظرهایی قطعاً متضرر شده است. در دنیای حرفه‌ای که عموماً نمایشگاه‌ها به صورت کیوریتورال یا نمایشگاه‌گردانی برگزار می‌شود، هنرمندان جوان نیاز به بسترهایی همچون دوسالانه دارند تا خودشان را به اثبات برسانند. عموماً انتظار نداریم یک کیوریتور با یک هنرمند جوان کار کند، اساساً با حرفه‌ای‌ها کار می‌کنند. دوسالانه‌ها جایی برای عرصه دستاوردهای هنری است که بخشی از آن متعلق به حرفه‌ای‌هاست و بخشی متعلق به استعدادهای جوان. این موقعیت بالندگی در اتمسفری رسمی است که از هنرمندان گرفته شد یا پیش نیامد. دوسالانه‌ها جریان‌سازند و در این چند دوره جریان‌سازی را از دست دادیم.

نمایشگاه‌هایی که برگزار شد نتوانستند جریان‌ساز باشند؟

قطعاً بوده و دستاوردهای مثبتی داشته چه آنهایی که مرکز تجسمی برگزار کرده و چه آنهایی که به‌صورت خصوصی برگزار شده، اما مشروعیت

هرید همت آزاد: باید گفت بشر نیازمند گفت‌وگو است. در این دوسالانه صحبت از رسانه سرامیک است، به سرامیک به عنوان واسطه گفت‌وگو نگریسته شده است. خودکاوی در سرامیک بسیار می‌تواند بازه گسترده‌ای داشته باشد. پرداختن به تکنیک‌ها همیشه مدنظر بوده است. پخت، لعاب بدنه و تکنیک‌های تخصصی در سرامیک؛ اما شاید از این منظر هم بتوان به مسأله توجه داشت که فراتر رفتن از تکنیک‌ها گامی می‌تواند خودکاوی باشد، نه ضدیت با تکنیک. استفاده از تکنیک در خدمت بیان، نه الزاماً استفاده از تکنیک برای خلق فرمی زیبا.

شاید رویکرد ما در دوسالانه بر این است هم آثاری که قائم بر ساختارها هستند جا و نقش برای دیده شدن دارند و هم آثاری که از سرامیک به عنوان واسطه‌ای برای گفت‌وگو استفاده می‌کنند. نخواستیم نگاهی انحصاری داشته باشیم، البته رویکردهای دوسالانه‌ها قراردادی هستند. در بازه‌های زمانی و مکانی تا حدودی متفاوت می‌شوند. در این دوسالانه دو مورد قرار دادی استفاده از مواد و رسانه‌های دیگر در تکمیل معنا برای اثر سرامیکی را مجاز شمریم، گاهی یک فیلم و گاهی یک صدامی می‌تواند به خود اثر سرامیکی کمک کند تا اثرگذاری و بیان بهتری داشته باشد و مخاطب دریافت بهتری داشته باشد و این همان انبساط مرزهای رسانه است.

و مقبولیت دوسالانه مسلماً فراتر از نمایشگاه گروهی است. ■ در میان هنرمندان چه اعضای انجمن و چه آنان که عضو نیستند، کسانی هم هستند که مخالف برگزاری دوسالانه باشند؟ مخالفان داریم که رویکرد دوسالانه را امری مدرنیستی می‌دانند؛ دوسالانه در اتمسفر مدرنیستی شکل گرفته اما کارکرد دوسالانه امروز بیش از امری مدرنیستی است، چون روینامه دارد و سعی می‌کند از طریق رسانه خود، پیامی منتقل کند و با مخاطب گفت‌وگو کند، دیگر کارکرد صرفاً مدرنیستی ندارد. زیان گفت‌وگو و توجه به خرده‌روایت‌های فرهنگی و مسائل و دغدغه‌های اجتماعی و کنش داشت‌ه همه از مظاهر رویکردهای معاصر است. دوسالانه می‌تواند خودش را با تغییرات و رویکردهای نوین همسو کند. ■ شما دوسالانه را با یک درونمایه برگزار می‌کنید. چرا هنرمندان باید

بیشتری نسبت به هنرمند گذشته و مدرن دارد. در گفت‌وگوی هنرمندی از نسل دوم و نسل سوم صدرصد اختلاف‌نظرهایی در مورد فرم، تکنیک، مسائل اجتماعی و جلوه‌های بیرونی اثر هنری وجود دارد. در این مدت چه بازخوردهایی از جلسات گرفتید؟ دوست داشتیم جلسات را در شرایط مناسب‌تری با حضور هنرمندان و دانشجویان و علاقه‌مندان برگزار می‌کردیم. شرایط اجتماعی به نحوی پیش رفت که تقویم جلسات نقد و نظر با مشکل روبه‌رو شد. حرکت در فضای مجازی هم می‌تواند دستاوردهای خوبی داشته باشد و البته آسیب‌شناسی خودش را هم دارد. تفاوت در نگاه نسل‌ها طبیعی است و همیشه وجود داشته است. امیدوارم هنرمندان با خودکاوی همسو با مسائل اجتماعی در خودشان تغییریاتی ایجاد کنند و آن را بپذیرند.

■ از اختلاف‌نظرها استقلال می‌کنید؟ همیشه اختلاف‌نظرها موجب

«متری شیش و نیم» و «تنگه ابوقریب» که آن را ابوقریب می‌خواند. وقتی می‌گویم این فیلم‌ها که مناسب سن تو نیستند، می‌گویند: «من این فیلم‌ها را بیشتر دوست دارم. هیچ وقت برایم مهم نبوده که فیلمی به سنم می‌خورد یا نه، چون فیلم دیدن را دوست دارم و ترجیح می‌دادم یک چیزی باشد که نگاه کنم.»

رشد می‌شود. خیلی مواقع نباید قضاوت کنیم، که درست می‌گوید و چه می‌گوید. در نگاه چندوجهی رشد بهتری داشتیم. ■ عموماً وقتی اختلاف‌نظر میان کسی که تجربه سی ساله دارد با فردی که تجربه پنج‌ساله، پیش می‌آید ما کفه ترازو را به سمت هنرمند با تجربه می‌بریم. در گفت‌وگوهای تخصصی دوسالانه چه اتفاقی می‌افتد؟

می‌توانیم کفه ترازو را به هیچ سمتی میل ندهیم و اجازه حضور دهم به تفاوت نگاه‌ها. اگر به رویکرد دوسالانه توجه داشته باشید، چه نسبت به رویکردهای ساختارگرا و چه معناگرا، ما فضا را باز گذاشته‌ایم. همنشینی دو نگاه متفاوت اشکالی ندارد.

■ روینماها اختلاف‌نظر وجود دارد؟ بله، اختلاف‌نظر وجود دارد. امر هنری با سختی در فضای قضاوت حرکت می‌کند. هنر امروزه امری قراردادی است. ما در این دوسالانه قراردادهایی داریم که مطلق نیستند. در گذشته شاید متفاوت بوده باشند و در آینده هم بر حسب شرایط تغییر می‌کنند. در این دوسالانه این حرکت نسبی را با قواعد و مشخصه‌های قراردادی میان دبیر و شورا و دست‌اندرکاران ایجاد کرده‌ایم.

در این سال‌ها چقدر دوسالانه‌های گذشته را آسیب‌شناسی کردید؟

در دوسالانه دهم دبیر اجرایی بودم و با آقای ازدری، دبیر جشنواره همکاری داشتم. شرایط امروز متفاوت است. ۹ سال برگزار نشدن آسیب‌هایی داشت، اما فرصتی برای بالندگی سرامیست‌ها شد. در بخش ساختار و تکنیک و اتفاقات اجتماعی که به‌صورت پشت سر هم در جامعه روی داده، در نگاه و زیان سرامیست‌ها تأثیر گذاشته است. با توجه به شرایط سخت ناشی از کرونا، برای انجمن راحت‌تر بود دوسالانه را برگزار کند؛ اما مسئولیت اجتماعی این انگیزه را داد که با تمام مشکلات دوسالانه را برگزار کنیم. باید نسبی نگاه کنیم و امیدوارم نگاه‌هایش بیشتر باشد.

■ گاهی اوقات تصور می‌کنم میزان اجتماعی و سیاسی بودن هنرها متفاوت است. در هنرهای تجسمی نیاز به مجموعه‌ای از رمزگان است. آیا سرامیک می‌تواند هنر اعتراضی شود؟

اگر سرامیک را به‌عنوان یک رسانه در نظر بگیریم، حتماً می‌تواند. امروز آنچه رسانه سرامیک را مشروعیت می‌بخشد، همین نگاه اعتراضی است. واکنش هنرمند به اتفاقات و رویدادهای پیرامونی اعم از اقتصادی و سیاسی و اجتماعی است، هنرمند نمی‌تواند بی‌واکنش به رویدادهای پیرامونی بماند. اکنون بازه‌ای نیست که صرفاً به ذات رسانه بپردازیم. زبان گفت‌وگو، زبان انتقادی است؛ اما اینکه با چه رویکردی این انتقاد بیان شود، به هوشمندی هنرمند و قابلیت روانه بستگی دارد. تصور من است رسانه سرامیک به سبب بازه وسیع تکنیک و توانایی استفاده از پتانسیل دیگر رسانه‌ها برای بیان خود، بستر مناسبی دارد و این به خودکاوی شخص هنرمند بستگی دارد. قطعاً ما از یک رسانه تجسمی توقع رسانه کاریکاتور را نداریم که صریح خوانده می‌شود. امروز هنر تجسمی کارش ایجاد پرسش است.